

תת"ע 10437/08/21 - מדינת ישראל נגד פאהום בהא

בית משפט השלום לתעבורה בנוף הגליל-נצרת

תת"ע 10437-08-21 מדינת ישראל נ' פאהום בהא
תיק חיצוני: 90515034982

לפני	כבוד השופטת יסמין כתילי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמת	פאהום בהא

החלטה

1. זוהי בקשה לביטול כתב אישום מחמת התיישנות.
2. נגד הנאשמת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירה של אי ציות לרמזור אדום אשר נקלטה באמצעות מצלמה, בכך שלא עצרה את רכבה לפני קו העצירה והמשיכה בנסיעה כשאר אדום דולק ברמזור, בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961.
3. ב"כ הנאשמת עתר לביטול כתב האישום מחמת התיישנות. שני נימוקים בבסיס בקשתו; הראשון נעוץ באופן עריכת הודעת תשלום הקנס והשני בתקינות אישור המסירה.
- אשר לנימוק הראשון, טען ב"כ הנאשמת כי הודעת תשלום הקנס אינה ערוכה לפי טופס 8א' לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד - 1974 (להלן: "תקנות סדר הדין הפלילי") בציינו כי מספר תעודת הזהות וכן מספר הרישיון אמורים להופיע לפני המען ולא אחריו.
4. ב"כ המאשימה טען מנגד כי הודעת תשלום הקנס ערוכה כדין והגיש העתק הימנה לתמיכה בטענתו.
5. המסגרת הנורמטיבית הרלוונטיות לענייננו הינה תקנות 40 ו-57 לתקנות סדר הדין הפלילי.

תקנה 40 קובעת:

"הודעת תשלום קנס לפי סעיף 228 לחוק, תהיה לפי טופס 8א שבתוספת."

תקנה 57 קובעת:

"מסמכים שיש לערכם לפי החוק או לפי תקנות אלה, ונקבעו להם טפסים בתוספת, יערכו

עמוד 1

בהתאם לטפסים אלה או בדומה להם ככל האפשר."

מלשון תקנה 57 עולה כי די בעריכת הודעת תשלום הקנס באופן **דומה** לטופס 8א' ואין צורך בהתאמה מלאה. עיון בהודעת תשלום הקנס בענייננו מלמד כי צוינו בה מלוא הפרטים בהתאם לטופס 8א', ומשכך הרי שלא נפל פגם בעריכתה.

6. אשר לנימוק השני, טען ב"כ הנאשמת כי אישור המסירה בענייננו שעל גביו נרשם כי דבר הדואר "לא נדרש", לוקה בחסר מאחר שלא צוין על גבי אישור המסירה שם הדוור והאישור לא נחתם על ידי אותו דוור. מכאן לשיטתו אין באישור המסירה כדי להעיד על שליחת הודעת תשלום הקנס לנאשמת. ב"כ הנאשמת אף הפנה להחלטת כבוד השופטת חליחל שניתנה במסגרת תיק המ"ש 8071-10-20 ובה קבעה כי אישור המסירה אינו מלמד כי בוצעה מסירה כדין. יועד כבר עתה כי המאשימה לא ערערה על החלטת כב' השופטת חליחל.

7. ב"כ המאשימה עתר מנגד לדחות את הבקשה בציינו כי הודעת תשלום הקנס נשלחה בדואר רשום וחזרה כדבר דואר לא נדרש ביום 15.01.2020. כן טען כי על פי תקנות התעבורה ופקודת התעבורה, די בכך שהמאשימה שלחה הודעת תשלום הקנס לאחר 15 ימים.

8. בענייננו, מדובר כאמור בעבירת תעבורה שנקלטה המתבססת על צילום רכב.

סעיף 225א(1) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב - 1982 קובע :

**" היתה העבירה עבירת תעבורה כמשמעותה בפקודת התעבורה, שהחשד לביצועה מבוסס על צילום רכב כאמור בסעיף 27א לפקודה האמורה, לא יוגש עליה כתב אישום ולא יומצאו לבעל הרכב בענינה הזמנה או הודעת תשלום קנס, אם כתב האישום, ההזמנה או הודעת תשלום הקנס טרם נשלחו ועברה תקופה כמפורט להלן:
(1) ארבעה חודשים ממועד ביצוע העבירה, למעט רכב כאמור בפסקה (2)."**

9. בהתאם לסעיף הנ"ל, על המאשימה להוכיח שהודעת תשלום הקנס נשלחה לכתובת הנאשמת בתוך 4 חודשים מיום ביצוע העבירה.

10. תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי קובעת:

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לענין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן."

11. המאשימה סומכת את ידה על אישור המסירה שהוגש ממנו עולה כי הודעת תשלום הקנס נשלחה לנאשמת בטרם חלפו 4 חודשים (ביום 15.1.2020) וחלפו 15 ימים מיום השליחה.

12. אכן ניתן לומר כי יש באישור המסירה כדי להוכיח כי הודעת תשלום הקנס נשלחה לנאשמת בדואר רשום במסגרת המועדים שנקבעו בחוק ומשכך הרי שדרישת סעיף 225א(1) לחוק סדר הדין הפלילי באה על סיפוקה. ואולם, אין באישור זה כדי לבסס את חזקת המסירה בהתאם לתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי מאחר שנשמטו מאישור המסירה פרטים מהותיים וביניהם; שם הדוור, חתימתו, ותיעוד ביקור הדוור בכתובת ככל שנערך ביקור. לא ניתן ללמוד מאישור המסירה אם הדוור (שזהותו כאמור אינה ידועה) ביקר בכתובת ואם הנאשמת זומנה לסור למשטרה ולא הגיעה. משכך הרי שאישור המסירה אינו מהווה ראיה מספקת לעניין קיומה של חזקת המסירה (ראו תת"ע (נצ') 775-07-08 **מדינת ישראל נ' אבו סביה** (2008) שאושר בעפ"ת (נצ') 2428-07-10 **מדינת ישראל נ' אבו סביה** (2011)).

13. משלא הצליחה המאשימה לבסס חזקת המסירה ומשטענת הנאשמת כי לא קיבלה את הודעת תשלום הקנס במסגרת המועדים שבחוק לא נסתרה, הרי שדין בקשה הנאשמת להתקבל.

14. לאור האמור, אני מקבלת בקשת הנאשמת ומורה על ביטול כתב האישום.

ניתנה היום, כ"א שבט תשפ"ד, 31 ינואר 2024, בהעדר הצדדים.